

***mig og
min lillebror - og
storsmuglerne***

LAU LAURITZEN FILM A/S præsenterer:

den festlige danske
lystspilfarce i farver

mig og min lillebror- og storsmuglerne

Instruktør ..... Lau Lauritzen
Manuskript ..... Aage Stentoft og Willy Breinholst
Fotograf ..... Jørgen Skov
Arkitekt ..... Henning Bahs
Tonemester ..... Birger Lind
Still-Foto ..... Michael Grauegård
Make-up ..... Karen Balsner
Kostumer ..... Lotte Ravnsholdt
Script ..... Käthe Restrup
Klip ..... Ole Steen
Rekvisitør ..... Helge Hansen
Instruktørassistenter ..... Lisbeth Movin og Tom Hedegård
Produktionsledelse ..... Bjarne Vestergård
Musik ..... Sven Gyldmark

Personerne:

Søren Severinsen ..... Dirch Passer
Peter Severinsen ..... Poul Reichhardt
Jens Olsen ..... Jesper Langberg
Lone ..... Lotte Horne
Lillepeter ..... Peter David
Sofie Olsen ..... Else Marie
Thorvald Christensen ..... Karl Stegger
Olivia ..... Guri Richter
Holm ..... Palle Huld
Fru Holm ..... Lise Thomsen
Aksel Hansen ..... Henrik Wiehe
Rasmus Rasmussen ..... Chr. Arhoff
Mads Madsen ..... Gunnar Lemvig
Lejrchefen ..... Holger Vistisen
Politimesteren ..... Mogens Brandt
Overbetjenten ..... Bjørn Puggaard-Müller
1. betjent ..... Jørgen Weel
2. betjent ..... Jørgen Teytaud
Anna ..... Else Petersen
Arrestforvareren ..... Bjørn Spiro
Maren ..... Fernanda Movin

Udlejning: A/S ASA FILMUDLEJNING

Livet på Bomø går ikke mere sin vante gang, efter man har fået broen til fastlandet. Nu sker der noget på øen. Man har fået go-cart bane, nudistlejr, møllekro — og storsmuglere. Men på Møllekroen serverer man ikke stærkere drikke end »Sofie's solbærsaft«, og ethvert forsøg på at få spiritusbevilling standses konsekvent i sognerådet af Thorvald, der er en arg modstander af fandens bryg, når det ikke bliver købt i hans forretning.

Men alt dette interesserer ikke Peter og Søren. Nu, da de har fået den hjemvendte sømand Jens og købmandens datter Lone som bestyrerpar på »Strandgaarden«, er der jo ingen grund til at overanstrenges sig. De

nyder tilværelsen ombord i »Marie«, på ryggen, og med en snøre ud til hver sin side. At fangsten kun bliver en søstøvlé gør ikke så meget. Men da Peter hiver ankeret op, er den store gevinst der; et net fyldt med cigaretter, whisky og meget andet godt. De bliver hurtigt enige om, at det må være »hittegods«, og de skal have mindst 10 % i bjergeløn. Et nyt sognerådsmøde om spiritusbevilling er i fuld gang, da Peter dukker op for at fortælle om sit fund. Sognerådsformanden vifter ham hurtigt af med den besked, at han kan beholde sit fund eller forære det væk, hvis han har lyst.

Søren og Peter er ikke sene til at efterkomme op-

fordringen, og selv alderdomshjemmet nyder godt af de to brøders spirituose gavmildhed. Ejendomsmægler Holm, der er manden bag såvel møllekroen som gøcart banen, undrer sig såre over det rige repertoire af stærke drikke, rygelse og parfume i de to brødres hytte. Også landbetjenten får en lille én, da han kommer for at fortælle, at der smugles på øen, og at politiet har udsat en dusør på 10.000 kroner for pågribelsen af storsmuglerne.

Peter og lillebror Søren, der lige har fisket et nyt net, begynder at blive lidt betænkelige ved udviklingen. Det hele kan imidlertid klares, hvis de selv finder smug-

lerne, og så kan Lone og Jens få dusøren. Det kniber nemlig i den grad med økonomien, at Lone har taget plads på møllekroen, hvor den smarte inspektør har gjort Jens rygende jaloux.

Men i stedet for at overrumple smuglerne, er det Søren og Peter, der bliver overrumplede. Smuglerne tvinger dem nemlig til at betale for fangsterne, kvittere for forsendelserne, fotograferer dem, og optager det hele på bånd.

Næste morgen modtager politimesteren en anonym anmeldelse, og Søren og Peter bliver indsat i arresten. Men menuen: øllebrød, klipfisk og saftvand, passer

dem ikke. Det er nemlig ikke »Sofie's saft«, der på det sidste er blevet tilsat en god del rom. Det lykkes dem at hoppe over muren, og så går den vilde jagt over mark, gennem mølle, i go-cart, gennem nudistlejre og under vandet for at ende på Holms fredelige lille ø.

Under flugten har Søren hørt noget mistænkeligt, og nu ligger han sammen med Peter og Jens på lur for at fange smuglerne. Først går to medskyldige i fælden, og bagefter ryger smuglerne i deres eget net, da de kommer sejlene ind i speedbåden. Søren og Peter springer straks ombord for at sikre sig det vigtige bevismateriale, men ét er et søkort at forstå . . . ingen

af dem kan standse bådens vilde fart. Da den endelig løber tør for benzin, dukker en toldkrydser op, og da både Søren og Peter har fået en dyb mistillid til guld-tressede kasketter, hælder de straks smuglersprit på båden med en helt usandsynlig virkning til følge.

Da de endelig kommer vadende i land, bliver de fejret som helte. Både Holm og hans smarte inspektør var med i smuglerkomplottet. Dusøren har Søren og Peter fundet den helt rigtige anvendelse for: med Jens som skipper og dem selv som gaster åbnes spritruen BOMØ-KIEL, og de første passagerer kommer naturligvis fra alderdomshjemmet.

